

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કોરસ (ઈન્ડિયા) લિમિટેડ

વિરુદ્ધ

બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્ર

નવેમ્બર ૧૬, ૨૦૦૬

[ન્યાયમૂર્તિ એચ. કે. સેમા અને ન્યાયમૂર્તિ પી. કે. બાલાસુબ્રમણ્યને]

પ્રેક્ટિસ અને પ્રક્રિયા-અપીલમાં જરૂરી પક્ષની અરજી ન કરવી-અસર-
ઉચ્ચ અદાલતે પક્ષની તરફેણમાં આદેશ પસાર કર્યો હતો-તે પક્ષને અપીલમાં
સામેલ કરવામાં આવ્યો ન હતો-તે પક્ષની ગેરહાજરીમાં આદેશ પસાર કરવો કે જે
તેને પૂર્વગ્રહ કરી શકે છે અથવા હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશની
કામગીરીમાં દખલ કરી શકે છે-ભલે તે યોગ્ય ન હોય-હકીકતો પર, ઉચ્ચ

અદાલતે ભાડાપટ્ટેદારને લીઝ ડીડમાં સંમત થયેલી રકમ સિવાય વધારાની રકમ સિટીબેંકને ચૂકવવા કહ્યું-ભાડાપટ્ટેદાર દ્વારા અપીલ પર, સિટીબેંક જોડેલ નહીં, ઠરાવ્યું અપીલકર્તા નિર્ણયથી પ્રભાવિત થઈ શકે તેવી સિટીબેંકને સામેલ ન કરીને વધુ ચૂકવણી કરવા માટે, તેની જવાબદારીને પડકાર આપી શક્યો હોત , , તે પડકાર ઉઠાવવાથી પોતાને બાકાત રાખ્યા.

ઈન્ટરલોક્યુટરી ઓર્ડર-તેની સામે અપીલ-અરજદાર તેની સામે પસાર કરાયેલા દરેક ઈન્ટરલોક્યુટ ઓર્ડર સામે અપીલ કરવા માટે બંધાયેલો નથી-તે અંતિમ આદેશ પસાર થાય ત્યાં સુધી રાહ જોઈ શકે છે અને તે અંતિમ આદેશ સામે અપીલમાં અંતિમ આદેશ તરફ દોરી જતા તમામ આદેશોને પડકારવામાં આવે છે અને તે નિર્ણયને અસર કરે છે.

'જે' 'એ' તેના ઔદ્યોગિક ઉપક્રમને અપીલાર્થીને ૧૧ વર્ષની મુદત માટે ૨૦ લાખ રૂપિયાના વાર્ષિક ભાડા પર લીઝ પર આપ્યો હતો.અપીલકર્તા દ્વારા જામીન તરીકે ૧૧ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવામાં આવતી હતી અને દર વર્ષે તેમાંથી ૧ લાખ રૂપિયાની રકમ ૨૦ લાખ રૂપિયામાં એડજસ્ટ કરવાની હતી.'જે' 'એ' પ્રતિવાદી-બેંક પાસેથી ભંડોળ ઉધાર લીધું હતું.ઉધાર લીધેલી રકમની ચૂકવણી કરવામાં નિષ્ફળતા પર, પ્રતિવાદી-બેંકે હાઈકોર્ટ સમક્ષ વસૂલાતનો દાવો દાખલ કર્યો હતો.પ્રતિવાદી-બેંકે 'જે' ની મિલકતો માટે પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂક માટે પણ

અરજી દાખલ કરી હતી.આ અરજી સિંગલ જજ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી.દરમિયાન 'જે' એ અપીલકર્તાને તે બેંકને ૨૦ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપીને તેની લોનની ચૂકવણી માટે 'સિટી બેંક' સાથે સમજૂતી કરી હતી.

પ્રતિવાદી-બેંકે હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી.વચગાળાના આદેશ દ્વારા, ડિવિઝન બેંચે રીસીવરની નિમણૂક કરી હતી અને રીસીવરને મિલકતના સંદર્ભમાં અપીલકર્તાને તેના એજન્ટ તરીકે નિયુક્ત કરવાનો પણ નિર્દેશ આપ્યો હતો.ત્યારબાદ, ડિવિઝન બેંચે પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂકના આદેશની પુષ્ટિ કરી હતી.આદેશમાં એ પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો કે અપીલકર્તાએ પ્રાપ્તકર્તાને ચૂકવણી કરવાનું ચાલુ રાખવું જોઈએ, જે બદલામાં 'સિટી બેંક' ને ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવશે અને પ્રાપ્તકર્તાએ પ્લાન્ટ અને મશીનરીના સંદર્ભમાં અલગથી રોયલ્ટી નક્કી કરવી અને એકત્રિત કરવી જોઈએ.

પ્રાપ્તકર્તાએ મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા મૂલ્યાંકન કરાવ્યું અને મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા સૂચવાયેલ લેખિત મૂલ્યનો સ્વીકાર કર્યો પરંતુ રોયલ્ટીને લેખિત મૂલ્યના આશરે ૧૦ ટકા સુધી ઘટાડી દીધી અને તેને ૮,૪૬,૦૦૦ નક્કી કરી-અને નિર્દેશ આપ્યો કે અપીલકર્તાએ સ્થાવર મિલકત માટે ચૂકવવાપાત્ર ૨૦ લાખ રૂપિયાની

રકમ ઉપરાંત પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી માટે દર મહિને ૭૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ ચૂકવવી પડશે.

રોયલ્ટીના નિર્ધારણને અપીલકર્તા દ્વારા ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યું હતું, જેમાં તેણે નિર્દેશ આપ્યો હતો કે અપીલકર્તા સિંગલ જજ સમક્ષ કોર્ટ રિસીવર દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી રોયલ્ટીની રકમ પર સવાલ કરી શકે છે.ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ સિંગલ જજ હુકમ અને રોયલ્ટી ચૂકવવાના નિર્દેશ પર સવાલ ઉઠાવ્યો હતો અને રકમ પર વધુ સવાલ ઉઠાવ્યા હતા.દરમિયાન, આ દાવો ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો.

ટ્રિબ્યુનલે દર મહિને ૭૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રોયલ્ટી ચૂકવવા માટે તેના પર લાદવામાં આવેલી જવાબદારીને પડકારતી અપીલકર્તાની અરજીને નકારી કાઢી હતી.જવાબદારીના પાસા પર, ટ્રિબ્યુનલે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે અપીલકર્તાએ જવાબદારી અંગે ડિવિઝન બેન્ચના આદેશમાં સંમતિ આપી હોવાથી, તેની પૂછપરછ કરી શકાતી નથી અને પડકાર જથ્થો સુધી મર્યાદિત હોવો જોઈએ અને પ્રાપ્તકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલા અભિગમને ધ્યાનમાં રાખીને એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે ચૂકવવાપાત્ર તરીકે નક્કી કરવામાં આવેલી રોયલ્ટીની માત્રામાં દખલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.અપીલકર્તાએ અપીલ

ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ સમક્ષ તે આદેશને નિષ્ફળ પડકાર્યો હતો.એટલે વર્તમાન અપીલ.

આંશિક રીતે અપીલને મંજૂરી આપતા કોર્ટે

ઠરાવ્યું:૧. "સિટી બેંક' કે જેને હાઈકોર્ટના આદેશ દ્વારા સ્થાવર મિલકતનું ભાડું તરીકે વર્ણવેલ અપીલકર્તા દ્વારા ૧૯ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાપાત્ર હતી, તેને આ અપીલમાં સામેલ કરવામાં આવી નથી.તેથી આ અપીલમાં એવો કોઈ આદેશ પસાર કરવો શક્ય નથી કે જે) સિટી બેંકને નુકસાન પહોંચાડે અથવા જે ઉચ્ચ ન્યાયાલય દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશની કામગીરીમાં દખલ કરી શકે ('સિટી બેંક' ની તરફેણમાં નુકસાન).અપીલકર્તા વતી ઉઠાવવામાં આવેલી કેટલીક દલીલોને ધ્યાનમાં લેતી વખતે આ પાસાની સુસંગતતા હોઈ શકે છે. [૧૦૪-એ-બી].

૨.૧.વાદી તેની વિરુદ્ધ પસાર કરાયેલા દરેક વચગાળાના આદેશ સામે અપીલ કરવા માટે બંધાયેલો નથી; તે અંતિમ આદેશ પસાર થાય ત્યાં સુધી રાહ જોઈ શકે છે અને તે અંતિમ આદેશ સામે અપીલમાં અંતિમ આદેશ તરફ દોરી

જતા અને તે નિર્ણયને અસર કરતા તમામ આદેશોને પડકાર આપી શકે છે.

[૧૦૪-ઈ-એફ]

એન્થોની સી લીઓ વિરુદ્ધ નંદલાલ બાલ કૃષ્ણાન અને અન્યો,
(૧૯૯૬) સપ ૭ એસસીઆર ૬૬૯ અને મહેશુર સિંહ વિરુદ્ધ બંગાળ સરકાર,
(૧૮૫૯) ૭ મૂ ઈન્ડ એપ ૨૮૩, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૨.૨.તેથી, સૈદ્ધાંતિક રીતે, એવી દલીલ કે જે અપીલકર્તા ન કરી શકે.આ અપીલમાં પડકારવામાં આવ્યો હતો કે જ્યાં સુધી ઉચ્ચ અદાલતનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તે અંતિમ બની ગયું હતું તે આધાર પર ભાડું ઉપરાંત તેણે પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી ચૂકવવી જોઈએ તેવા આદેશને સ્વીકારી શકાતો નથી.પરંતુ, પક્ષકારોની શ્રેણીમાંથી સિટી બેંકની ગેરહાજરીમાં અપીલકર્તાની આ દલીલ સ્વીકારવામાં થોડી મુશ્કેલી છે.આ અદાલત દ્વારા હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી જવાબદારી અને ચુકવણી સંબંધિત અન્ય વ્યવસ્થાથી અલગ જવાબદારી અંગેના કોઈપણ નિષ્કર્ષની અસર હાઈકોર્ટના આદેશ પર પડી શકે છે, જેમાં નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે કે અપીલકર્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર ૧૯ લાખ રૂપિયા (જમીનગીરીમાંથી એક લાખ રૂપિયા સમાયોજિત કર્યા પછી) પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે અલગ રોયલ્ટી ચૂકવવાપાત્ર છે અને તે પ્રતિવાદી-બેંકને

ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે તેના આધારે સિટી બેંકને ચૂકવવામાં આવે.[૧૦૫-ડી-એફ]

નૈનસિંહ વિરુદ્ધ કૂનવરજી અને અન્યો, [૧૯૭૧૧ ૧ એસસીઆર ૨૦૭ અને સીતા રામ ગોયલ વિરુદ્ધ સુખનંદી દયાલ અને અન્ય, [૧૯૭૨] ૧ એસસીઆર ૮૩૬ પર આધાર રાખ્યો હતો.

સત્યધાયન ઘોષાલ અને અન્યો વિરુદ્ધ શ્રીમતી દેવરાજી દેવી અને અન્ય, [૧૯૬૦૧ ૩ એસસીઆર ૫૯૦ અને લોનનકુટ્ટી વિરુદ્ધ થોમન અને અન્ય, [૧૯૭૬] પૂરક એસસીઆર ૭૪, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૩. જો કે કાયદેસર રીતે અપીલકર્તા લીઝના કરાર હેઠળ સંમત થયેલી રકમ કરતાં વધુ કંઈપણ ચૂકવવાની તેની જવાબદારીને પડકાર આપી શક્યો હોત, તથ્યો પર અને કેસના સંજોગોમાં, અપીલકર્તાએ નિર્ણયથી પ્રભાવિત થઈ શકે તેવા જરૂરી પક્ષને સામેલ ન કરીને તે પડકાર ઉઠાવવાથી પોતાને બાકાત રાખ્યો છે.[૧૦૬-ડી-ઈ]

૪. કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર, મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા મળેલા લેખિત મૂલ્યના ૬ ટકા પર રોયલ્ટી નક્કી કરવી યોગ્ય રહેશે.રોયલ્ટી દર વર્ષે ૫ લાખ રૂપિયા હશે.ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા દર મહિને ₹૭૦,૦૦૦/- નો જથ્થો નક્કી કરવાના રીસીવરના આદેશમાં ફેરફારની જરૂર છે.ઓર્ડરનો તે ભાગ સુધારવામાં આવ્યો છે.એવું જોવા મળે છે કે અપીલકર્તાએ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અને તે ચુકવણી કરવા માટે આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા સમયવિસ્તારને ધ્યાનમાં રાખીને ૩૪,૯૯,૨૩૨.૮૭ રૂપિયા જમા કરાવ્યા હતા.આ રકમમાંથી, ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ પ્રતિવાદી-બેંક રોયલ્ટીને સંબંધિત સમયગાળા માટે દર વર્ષે ₹૫ લાખના દરે વહેંચશે અને બાકીની રકમ અપીલકર્તાને પરત કરશે.[૧૦૭-બી-ઈ]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૨૦૦૬નો સિવિલ અપીલ નંબર ૫૦૦૫.

રિટ પિટિશન નંબર ૭૮૭/૨૦૦૪ માં બોમ્બે ખાતેની હાઈકોર્ટ ઓફ જ્યુડિકેચરના ૨૭-૪-૨૦૦૪ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે ચેતપત આર્યમા સુંદરમ, રમેશ ડી. ધનુકા, સૈયદ નકવી, સ્મીતા ઇન્ના, રુસ્તમ પારદીવાલા, રોહિણી મુસા અને આશા ગોપાલન નાયર.

વિજય પાંડે, બલરાજ દીવાન, ડી. કે. સામી, ધ્રુવ મહેતા, હર્ષવર્ધન ઝા, ચશરાજ દેવરા અને મનોજ મહેતા (મેસર્સ કે. એલ. મહેતા એન્ડ કંપની માટે), પ્રતિવાદીઓ માટે.

ન્યાયાધીશ પી. કે. બાલાસુબ્રમણ્યને આ ચુકાદો આપ્યો હતો. રજા આપવામાં આવી છે.

બંને પક્ષોની દલીલ સાંભળી હતી.

૧. ૯/૧/૧૯૯૦ પર, મેસર્સ જ્યોતિ કેમિકલ્સે આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્યમાં સ્થિત તેના ઔદ્યોગિક ઉપક્રમને અપીલકર્તાને ૨૦ લાખ રૂપિયાના વાર્ષિક ભાડા પર ૧૧ વર્ષની મુદત માટે લીઝ પર આપ્યો હતો. અપીલકર્તા દ્વારા જામીન તરીકે ૧૧ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવામાં આવતી હતી અને દર વર્ષે તેમાંથી ૧ લાખ રૂપિયાની રકમ તે વર્ષ માટે ચૂકવવાપાત્ર ૨૦ લાખ રૂપિયામાં ગોઠવવાની હતી. એવું લાગે છે કે મેસર્સ જ્યોતિ કેમિકલ્સે મિલકતોની સુરક્ષા પર બેંક ઓફ

મહારાષ્ટ્ર પાસેથી રકમ ઉધાર લીધી હતી અને ઔપચારિક રીતે મિલકતોને ગીરવે મૂકવા માટે સંમત થયા હતા.૧૪/૧૨/૧૯૯૩ પર, બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રે બોમ્બે હાઈકોર્ટની મૌલિક હકુમત માં દાવો નંબર ૩૦૭/૧૯૯૪ દાખલ કર્યો હતો, જેમાં લોનના વ્યવહારના આધારે તેની બાકી રકમની વસૂલાત અને તે ફરિયાદ માટે અનુસૂચિ 'બી' માં સમાવિષ્ટ મિલકતોને ગીરવે મૂકવાના કથિત કરારની ચોક્કસ કામગીરી માટે દાવો કરવામાં આવ્યો હતો.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ૨૫/૧૧/૧૯૮૨ પર તે બેંકની તરફેણમાં મશીનરીના સંદર્ભમાં એક પૂર્વધારણા બનાવવામાં આવી હતી.તે દાવામાં, અપીલકર્તાને મૂળ રૂપે પક્ષકાર બનાવવામાં આવ્યો ન હતો.પરંતુ બેંકે થાણેમાં સ્થિત મેસર્સ જ્યોતિ કેમિકલ્સ તેમજ આંધ્રપ્રદેશ રાજ્યમાં સ્થિત ઔદ્યોગિક ઉપક્રમની મિલકતો માટે રીસીવરની નિમણૂક માટે અરજી દાખલ કરી હતી.અપીલકર્તા જે ઔદ્યોગિક ઉપક્રમનો ભાડૂત હતો તેના સંબંધમાં સિવિલ પ્રોસિજર કોડના આદેશ ૪૦ નિયમ ૧ હેઠળની અરજીને તે અદાલતના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી.વિદ્વાન ન્યાયાધીશે નોંધ્યું કે બેંક દ્વારા વર્ષ ૧૯૮૨માં લોન આપવામાં આવી હતી; કે બેંક અપીલકર્તાને ભાડૂત તરીકે કબજે કરવા માટે સંમત થઈ હતી, જે અપીલકર્તા દ્વારા બેંકને ભાડું તરીકે ૨૦ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાને આધીન છે.અદાલતે વધુમાં નોંધ્યું હતું કે અપીલકર્તા દ્વારા વર્ષ ૧૯૮૨થી બેંકમાં રકમ ચૂકવવામાં આવી ન હતી અને બેંક દ્વારા માત્ર વર્ષ ૧૯૯૩માં દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો.આ દરમિયાન મેસર્સ જ્યોતિ કેમિકલ્સે અપીલકર્તાને તે

બેંકને ૨૦ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપીને તેની લોનની ચૂકવણી માટે સિટી બેંક સાથે સમજૂતી કરી હતી.એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્ર રકમની વસૂલાત માટે તાત્કાલિક પગલાં ન લેવામાં બેદરકારી દાખવેલ છે અને આ સંજોગોમાં પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂક કરવી યોગ્ય અને અનુકૂળ નથી.

૨. બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રે ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી.૪/૪/૧૯૯૬ ના વચગાળાના આદેશ દ્વારા, ડિવિઝન બેન્ચે ઔદ્યોગિક ઉપક્રમ માટે રીસીવર, કોર્ટ રીસીવર, બોમ્બે હાઈકોર્ટની નિમણૂક કરી હતી.અદાલતે પ્રાપ્તકર્તાને જામીન વિના સામાન્ય નિયમો અને શરતો પર મિલકતના સંદર્ભમાં અપીલકર્તાને તેના એજન્ટ તરીકે નિયુક્ત કરવાનો પણ નિર્દેશ આપ્યો હતો.ભાડૂત તરીકે અપીલકર્તાના કબજામાં પહેલેથી જ જે મશીનરી હતી તે સહિતના વચનને અપીલકર્તાના કબજામાં ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.ત્યારબાદ, ડિવિઝન બેન્ચે પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂકના આદેશની પુષ્ટિ કરી હતી.તેણે અપીલકર્તાની એ દલીલની નોંધ લીધી કે કોર્ટ રીસીવર અપીલકર્તા પાસેથી સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સને ચૂકવવા માટે અપીલકર્તા જવાબદાર છે તે કરતાં વધુ કંઈપણ દાવો કરવા માટે હકદાર નથી.ડિવિઝન બેન્ચે તે દલીલનો જવાબ આપ્યો ન હતો પરંતુ અપીલકર્તાને

પ્રાપ્તકર્તા સમક્ષ તે રજૂઆત કરવા નિર્દેશ આપ્યો હતો અને અવલોકન કર્યું હતું કે પ્રાપ્તકર્તા તમામ સંબંધિત સામગ્રીને ધ્યાનમાં લેવા માટે બંધાયેલો છે. આદેશમાં એ પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો કે અપીલકર્તાએ પ્રાપ્તકર્તાને દર વર્ષે ૨૦ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાનું ચાલુ રાખવું જોઈએ, જે બદલામાં સિટી બેંકને ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવશે. આદેશમાં એ પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો કે પ્રાપ્તકર્તાએ આંધ્રપ્રદેશ રાજ્યમાં સ્થિત પ્લાન્ટ અને મશીનરીના સંદર્ભમાં અલગથી રોયલ્ટી નક્કી કરવી અને એકત્રિત કરવી જોઈએ. ત્યારપછીના આદેશ દ્વારા, અપીલકર્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર વાર્ષિક ૨૦ લાખ રૂપિયાની સરખામણીમાં વાર્ષિક ૧૯ લાખનો આંકડો બદલીને આદેશમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો હતો, કારણ કે જામીન તરીકે ચૂકવવામાં આવેલી ૧૧ લાખ રૂપિયાની રકમમાંથી ૨૦ લાખમાંથી ૧ લાખને સમાયોજિત કરવાના હતા.

૩. પ્રાપ્તકર્તાએ પ્લાન્ટ અને મશીનરીનું મૂલ્યાંકન મેળવવાનો ઇરાદો રાખ્યો હતો. મૂલ્યાંકનકારે ₹ ૧,૧૫,૧૬,૦૦૦/- નું મૂલ્યાંકન સૂચવ્યું હતું અને અહેવાલ આપ્યો હતો કે અવમૂલ્યન પર લેખિત મૂલ્ય ₹ ૭૪,૪૪,૬૦૦- હશે. મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા એવું પણ સૂચન કરવામાં આવ્યું હતું કે લેખિત મૂલ્યના ૧૫ ટકા રોયલ્ટીની રકમ હશે જે એકત્રિત થવી જોઈએ.

૪. ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા અપીલકર્તાને રોયલ્ટી ચૂકવવાની જવાબદારી અને પ્રાપ્તકર્તા સમક્ષ તેના જથ્થા અંગે દલીલો કરવા માટે આપવામાં આવેલી સ્વતંત્રતાને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલકર્તાએ દલીલ કરી હતી કે મૂલ્યાંકનકારે પ્લાન્ટ અને મશીનરીનું ઘણું વધારે મૂલ્ય રાખ્યું છે અને ૨૦ વર્ષ જૂની મશીનરીના લેખિત મૂલ્યની યોગ્ય રીતે ગણતરી કરી નથી અને અપીલકર્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર રોયલ્ટી તરીકે લેખિત મૂલ્યના ૧૫ ટકા લેવું યોગ્ય નથી. એવી પણ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સ માટે ભાડૂતની જવાબદારી માત્ર એટલા માટે વધારી શકાતી નથી કારણ કે એક લેણદારએ સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સ સામે દાવો માંડ્યો હતો અને સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સની મિલકતો માટે પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂક કરાવી હતી. પ્રાપ્તકર્તાએ મૂલ્યાંકનકારે સૂચવેલા લેખિત મૂલ્યનો સ્વીકાર કર્યો હતો પરંતુ રોયલ્ટીને ઘટાડીને લેખિત મૂલ્યના આશરે ૧૦ ટકા કરી દીધી હતી અને તેને ₹૧ નક્કી કરીને ₹૧ નક્કી કરી હતી—અને નિર્દેશ આપ્યો હતો કે અપીલકર્તાએ સ્થાવર મિલકત માટે ચૂકવવાપાત્ર ₹૨૦ લાખ ઉપરાંત પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી માટે દર મહિને ₹૭૦,૦૦૦/- ની રકમ ચૂકવવી પડશે. જ્યારે રોયલ્ટીના નિર્ધારણને અપીલકર્તા દ્વારા ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યું હતું, ત્યારે ડિવિઝન બેન્ચે નિર્દેશ આપ્યો હતો કે અપીલકર્તા કોર્ટ રિસીવર દ્વારા સિંગલ જજ સમક્ષ નક્કી કરવામાં આવેલી રોયલ્ટીની રકમ પર સવાલ કરી શકે છે અને સિંગલ જજને યોગ્ય આદેશ પસાર કરવાની સ્વતંત્રતા આપી હતી. તે

પછી અપીલકર્તાએ વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશને ખસેડ્યા અને રોયલ્ટી ચૂકવવાના નિર્દેશ પર સવાલ ઉઠાવ્યો અને જથ્થા પર વધુ સવાલ ઉઠાવ્યા.દરમિયાન, ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલની રચના પર, બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્ર દ્વારા દાખલ કરાયેલ દાવો ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો.ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલે દર મહિને ૭૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રોયલ્ટી ચૂકવવા માટે તેના પર લાદવામાં આવેલી જવાબદારીને પડકારતી અપીલકર્તાની અરજી પર કાર્યવાહી કરી હતી.ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલે આ પડકારને નકારી કાઢ્યો હતો.જવાબદારીના પાસા પર, ટ્રિબ્યુનલે વિચાર્યું હતું કે અપીલકર્તાએ જવાબદારી અંગે ડિવિઝન બેન્ચના આદેશમાં સંમતિ આપી હોવાથી, તેની પૂછપરછ કરી શકાતી નથી અને પડકાર જથ્થો સુધી મર્યાદિત હોવો જોઈએ અને પ્રાપ્તકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલા અભિગમને ધ્યાનમાં રાખીને એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે ચૂકવવાપાત્ર તરીકે નક્કી કરવામાં આવેલી રોયલ્ટીની માત્રામાં દખલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.અપીલકર્તાએ તે આદેશને ડેટ રિકવરી અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પડકાર્યો હતો.અપીલ ટ્રિબ્યુનલે અપીલ ફગાવી દીધી હતી.ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ રિટ પિટિશન સાથે હાઈકોર્ટનો સંપર્ક કર્યો હતો.ઉચ્ચ અદાલતે એવો મત વ્યક્ત કર્યો હતો કે ૧૭/૧૨/૧૯૯૮ તારીખના આદેશમાં અપીલકર્તાને જવાબદારીને પડકારવાથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા છે અને ઉપલબ્ધ સામગ્રી પર, દર મહિને ૭૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રોયલ્ટી નક્કી કરવામાં દખલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.આમ, ડિવિઝન બેન્ચે રિટ પિટિશનને

ફગાવી દીધી હતી.આ તે આદેશ છે જેને અપીલકર્તા દ્વારા અમારી સામે પડકારવામાં આવ્યો છે.

૫. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલો પર વિચાર કરતા પહેલા આપણે નોંધ લેવી પડશે કે સિટી બેંક કે જેને હાઈકોર્ટના આદેશ દ્વારા સ્થાવર મિલકતનું ભાડું તરીકે વર્ણવવામાં આવેલ અપીલકર્તા દ્વારા ૧૯ લાખ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાપાત્ર હતી, તેને આ અપીલમાં સામેલ કરવામાં આવી નથી.તેથી આ અપીલમાં એવો કોઈ આદેશ પસાર કરવો શક્ય નથી કે જે સિટી બેંકને નુકસાન પહોંચાડે અથવા જે સિટી બેંકની તરફેણમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશની કામગીરીમાં દખલ કરી શકે.જ્યારે આપણે અપીલકર્તા વતી તેમના પરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી કેટલીક દલીલોને ધ્યાનમાં લઈએ ત્યારે આ પાસાની સુસંગતતા હોઈ શકે છે.

૬. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે અપીલકર્તા બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્ર, એક લેણદાર, દ્વારા સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સ સામે દાવો દાખલ કરવાના ઘણા સમય પહેલા ભાડૂત હતો અને ભાડાપટ્ટા પોતે જ અપીલકર્તાને સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સ દ્વારા બેંકની સંમતિથી આપવામાં આવી હતી.વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે માત્ર એટલા માટે કે લેણદારે સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સ સામે દાવો દાખલ કર્યો હતો અને

પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂક કરાવી હતી, ભાડૂતની જવાબદારી અને જવાબદારી વધારી શકાતી નથી અને ભાડૂતની જવાબદારી લીઝના કરારમાં સમાવિષ્ટ જવાબદારી જેવી જ રહેશે.વિદ્વાન વકીલે એન્થોની સી લીઓ વિરુદ્ધ નંદલાલ બાલ કૃષ્ણાન અને અન્ય [(૧૯૯૬) સપ. માં આ અદાલતના નિર્ણયથી સમર્થન માંગ્યું હતું.૭ એસસીઆર ૬૬૯] આ પદ માટે.આ દલીલને બેંક વતી મુખ્યત્વે એ આધાર પર પૂરી કરવાની માંગ કરવામાં આવી છે કે અપીલકર્તાએ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચના અગાઉના આદેશમાં સંમતિ આપી હતી કે ૨૦ લાખ રૂપિયા, સંમત લીઝની રકમ, સ્થાવર મિલકતના ભાડા માટે ચૂકવવાની છે અને અપીલકર્તા તે રકમ ઉપરાંત પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી ચૂકવવા માટે જવાબદાર રહેશે.અમે દલીલથી પ્રભાવિત નથી.વાદી તેની વિરુદ્ધ પસાર કરાયેલા દરેક વચગાળાના આદેશ સામે અપીલ કરવા માટે બંધાયેલો નથી; તે અંતિમ આદેશ પસાર થાય ત્યાં સુધી રાહ જોઈ શકે છે અને તે અંતિમ આદેશ સામે અપીલમાં અંતિમ આદેશ તરફ દોરી જતા અને તે નિર્ણયને અસર કરતા તમામ આદેશોને પડકાર આપી શકે છે.પ્રિવી કાઉન્સિલે મહેશુર સિંહ વિરુદ્ધ બંગાળ સરકાર [(૧૮૫૯) ૭ મૂ ઈન્ડ એપ ૨૮૩] માં જણાવ્યું હતું:-

"અમે ભારતમાં પ્રવર્તમાન કોઈ કાયદા અથવા નિયમનથી વાકેફ નથી, જે અરજદારને દરેક વચગાળાના આદેશ સામે અપીલ કરવાનું અનિવાર્ય બનાવે છે, જેના દ્વારા તે દંડ હેઠળ, જો તે આમ

ન કરે તો, અપીલ અદાલતની વિચારણાનો લાભ કાયમ માટે જમ કરી શકે છે.આવી દરખાસ્તના સમર્થનમાં કોઈ સત્તા અથવા પૂર્વવર્તીનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી, અને અમે કલ્પના કરી શકતા નથી કે ન્યાયના ઝડપી વહીવટ માટે એવા નિયમની સ્થાપના કરતાં વધુ હાનિકારક કંઈપણ હશે જે અરજદાર પર આવી અપીલ કરવાની જરૂરિયાત લાદશે, જેના દ્વારા એક તરફ તેને અનંત ખર્ચ અને વિલંબ સાથે હેરાન કરવામાં આવી શકે છે, અને બીજી તરફ તેના વિરોધી પર સમાન આફતો લાદવામાં આવી શકે છે.

આ નિયમના બે અપવાદો સિવિલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૧૦૫ (૨) છે, જે રિમાન્ડના આદેશને પછીના તબક્કે પડકારવામાં આવતા અટકાવે છે, જ્યારે રિમાન્ડના આદેશને પડકારવામાં આવે છે અને કોડની કલમ ૯૭ જેમાં અંતિમ હુકમનામાથી અપીલ દાખલ કરતી વખતે, વાદીને પ્રારંભિક હુકમનામા પર સવાલ કરવાનો અધિકાર નથી, જેના પર તે આધારિત છે અને જે અગાઉ અંતિમ બની ગયો હતો.સિવિલ પ્રોસિજર કોડ સુપ્રીમ કોર્ટની દ્રષ્ટિએ લાગુ પડતો નથી, તેથી આ અદાલત દ્વારા સત્યધાયન ઘોષાલ અને અન્યો વિરુદ્ધ શ્રીમતી દેવરાજીન દેવી અને અન્ય [(૧૯૬૦) ૩ એસસીઆર ૫૯૦] અને લોનનકુટ્ટી વિરુદ્ધ થોમન અને અન્ય [(૧૯૭૬) પૂરક એસસીઆર ૭૪ પાનું ૮૧ પર] માં

એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે સંહિતાની કલમ ૧૦૫ (૨) પણ આ અદાલતને રિમાન્ડ પછી પસાર કરાયેલા હુકમનામાથી ઉદ્ભવેલી અપીલમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા રિમાન્ડના અગાઉના આદેશની ચોકસાઈની તપાસ કરતા અટકાવતી નથી.પરંતુ હાઈકોર્ટના સંદર્ભમાં રિમાન્ડનો આદેશ અંતિમ રહેશે. (નૈનસિંહ વિરુદ્ધ કૂનવરજી અને અન્યો [(૧૯૭૧) ૧ એસસીઆર ૨૦૭] અને સીતા રામ ગોયલ વિરુદ્ધ સુખનંદી દયાલ અને અન્ય [(૧૯૭૨) ૧ એસસીઆર ૮૩૬] ના નિર્ણયો જુઓ.તેથી, સૈદ્ધાંતિક રીતે, એવી દલીલ કે અપીલકર્તા આ અપીલમાં ભાડાની સાથે પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી ચૂકવવાના આદેશને પડકાર આપી શકતો નથી, તે આધાર પર કે જ્યાં સુધી હાઈકોર્ટની વાત છે, તે અંતિમ બની ગયું છે, તેને સ્વીકારી શકાતી નથી.

૭. પરંતુ, અહીં આપણે પક્ષકારોની શ્રેણીમાંથી સિટી બેંકની ગેરહાજરીમાં અપીલકર્તાની આ દલીલને સ્વીકારવામાં થોડી મુશ્કેલી અનુભવીએ છીએ.અમારા દ્વારા હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી જવાબદારી અને ચુકવણી સંબંધિત અન્ય વ્યવસ્થાથી અલગ જવાબદારી અંગેના કોઈપણ નિષ્કર્ષની અસર હાઈકોર્ટના આદેશ પર પડી શકે છે, જેમાં નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે કે અપીલકર્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર ૧૯ લાખ રૂપિયા (જમીનગીરીમાંથી ૧ લાખ રૂપિયા સમાયોજિત કર્યા પછી) સિટી બેંકને તેના આધારે ચૂકવવામાં આવે કે પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે અલગ રોયલ્ટી ચૂકવવાપાત્ર છે અને તે બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રને ચૂકવવા માટે

જવાબદાર છે.આ સ્થિતિનો સામનો કરવા માટે, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તાએ લીઝની મુદત પૂરી થવા પર ૩૦/૯/૨૦૦૦ પર બાંહેધરીનું સમર્પણ કર્યું હતું અને ત્યારબાદ બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રે બાંહેધરી વેચી દીધી હતી અને સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સની જવાબદારી માટે નોંધપાત્ર રકમ વસૂલ કરી હતી અને તે સંજોગોમાં આ અદાલત એવો આદેશ આપી શકે છે કે અપીલકર્તા દ્વારા બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રને કોઈ રોયલ્ટી ચૂકવવાપાત્ર નથી.અમે અપીલકર્તા દ્વારા જ રજૂ કરવામાં આવેલી વિગતોમાંથી એ પણ શોધી કાઢીએ છીએ કે અપીલકર્તાને સુરક્ષા વિના સામાન્ય નિયમો અને શરતો પર પ્રાપ્તકર્તાના એજન્ટ તરીકે ચાલુ રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી તેના અનુસાર નક્કી કરવામાં આવી હતી.અમે એ પણ જોઈ શકીએ છીએ કે રોયલ્ટી ચૂકવવાપાત્ર હતી તેવા આદેશને પડકારતો ચોક્કસ આધાર પણ અપીલના આધારે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યો નથી જેથી પ્રતિવાદી બેંકને આવી દલીલની નોટિસ પર મૂકવામાં આવે, જોકે અલબત્ત એન્થોની સી લીઓ (ઉપરોક્ત) માં નિર્ણયનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે અને ભાડૂત તરીકે અપીલકર્તાની જવાબદારીઓ ચૂકવવાપાત્ર ભાડા સુધી મર્યાદિત છે.અપીલકર્તાએ આદેશના આ ભાગમાં પણ સંમતિ આપી છે કારણ કે અમારા મતે, અપીલકર્તાએ માન્ય રીતે દલીલ કરી હોત કે લીઝના નિર્વાહ દરમિયાન તેનો નિકાલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી અને અપીલકર્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર ૧૯ લાખ રૂપિયાની રકમ પ્રાપ્તકર્તાને ચૂકવવી જોઈએ અને સંદેશવાહક જ્યોતિ કેમિકલ્સને નહીં.અમે

પહેલેથી જ સંકેત આપ્યો છે કે અમે જે આદેશ પસાર કરી શકીએ છીએ તેની અસર લીઝના નિર્વાહ દરમિયાન દર વર્ષે ₹૧૯ લાખની રકમ એકત્ર કરવાના સિટી બેંકના અધિકાર પર પડી શકે છે, કારણ કે, અમે અપીલકર્તા દ્વારા ચલાવવામાં આવેલા લીઝ ડીડની શરતો પર શોધી કાઢવું પડશે કે સ્થાવર મિલકત માટેનું ભાડું માત્ર ₹૬૦,૦૦૦/- પ્રતિ વર્ષ નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું અને બાકીનું ભાડું પ્લાન્ટ અને મશીનરી માટે રોયલ્ટી હતું જે તેમાં સ્થાવર મિલકત તરીકે પણ નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવ્યું હતું અને તે પ્લાન્ટ અને મશીનરીને બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રને સોંપવામાં આવી છે કે કેમ તે અંગે પ્રશ્નો ઉભા કરશે. સિટી બેંક સામે તે રકમનો દાવો કરવાની પ્રાથમિકતા નહોતી. આ પરિસ્થિતિમાં, અમે સંતુષ્ટ છીએ કે કાયદેસર રીતે અપીલકર્તા લીઝના કરાર હેઠળ સંમત થયેલી રકમ કરતાં વધુ કંઈપણ ચૂકવવાની તેની જવાબદારીને પડકાર આપી શક્યો હોત, તથ્યો પર અને કેસના સંજોગોમાં, અપીલકર્તાએ અમારા નિર્ણયથી પ્રભાવિત થઈ શકે તેવા જરૂરી પક્ષને સામેલ ન કરીને અને તે નિર્ણયમાં સંમતિ આપીને અમારી સામે તે પડકાર ઉઠાવવાથી પોતાને બાકાત રાખ્યો છે. તેથી, અમે અપીલકર્તા માટે વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલની તે દલીલને નકારી કાઢીએ છીએ.

૮. પછી પ્રશ્ન એ આવે છે કે શું પ્રાપ્તકર્તા દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી અને ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા મંજૂર કરાયેલી રોયલ્ટીની માત્રામાં દખલ કરવામાં કોઈ વાજબીપણું છે કે કેમ. અપીલકર્તાના જાણકાર વકીલ નિર્દેશ

કરે છે કે લીઝ લેવડ-દેવડ કરતી વખતે પણ પક્ષકારોએ પ્લાન્ટ અને મશીનરીનું મૂલ્ય ૧૧,૦૧ રૂપિયા, ૯૧૨.૪૪ રાખ્યું હતું અને તે મૂલ્યાંકન ૩૦/૬/૧૯૮૫ પર હતું અને જો એમ હોય તો પણ, મૂલ્યમાં માત્ર વધુ અવમૂલ્યન થયું હતું અને એવા સંજોગોમાં મૂલ્યાંકનકારે પ્લાન્ટ અને મશીનરીનું કુલ રૂ. ૧,૧૫,૧૬,૦૦૦/- નું વધુ પડતું મૂલ્ય નક્કી કર્યું હતું અને લેખિત મૂલ્ય રૂ. ૭૪,૪૪,૬૦૦ નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું.વિદ્વાન વકીલે એ પણ રજૂઆત કરી હતી કે કોર્ટ રીસીવર દ્વારા રોયલ્ટી તરીકે નક્કી કરાયેલ અને કોર્ટ દ્વારા મંજૂર કરાયેલ લેખિત મૂલ્યના ૧૦ ટકા પણ ઉચ્ચ પક્ષ પર હતા.બીજી તરફ બેંકના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી હતી કે મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલા મૂલ્યાંકન પર કોઈ યોગ્ય અથવા માન્ય વાંધો નથી અને અપીલકર્તા માટે મૂલ્યાંકન પર સવાલ ઉઠાવવામાં ખૂબ મોડું થઈ ગયું છે.વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે તે મૂલ્યાંકનની સ્વીકૃતિ અને પ્રાપ્તકર્તા દ્વારા ૧૦ ટકા રોયલ્ટી નક્કી કરવામાં દખલ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે લેખિત મૂલ્યના ૧૦ ટકા આ સંજોગોમાં વાજબી છે.

૯. અમારું માનવું છે કે હકીકતો પર અને કેસના સંજોગોમાં, અમારી સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા વિવિધ પાસાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા મળેલા લેખિત મૂલ્યના ૬ ટકા પર રોયલ્ટી નક્કી કરવી યોગ્ય રહેશે.તેનો અર્થ એ થશે કે રોયલ્ટી દર વર્ષે રૂપિયા ૪,૪૬,૬૭૬ પર આવશે.અમને લાગે છે

કે આ આંકડો વાર્ષિક ૫ લાખ રૂપિયા સુધી લંબાવવો યોગ્ય છે.ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા દર મહિને ₹૭૦,૦૦૦/- નો જથ્થો નક્કી કરવાના રીસીવરના આદેશમાં ફેરફારની જરૂર છે.તેથી અમે આદેશના તે ભાગમાં ફેરફાર કરીએ છીએ અને એવું માનીએ છીએ કે અપીલકર્તા દ્વારા દર વર્ષે ચૂકવવાપાત્ર રોયલ્ટી ઉપરાંત ૨૦ લાખ રૂપિયા (જમીનગીરીમાંથી બાદબાકી કરવા માટે ૧ લાખ રૂપિયા) ૫ લાખ રૂપિયા હશે અને તે દરે વાર્ષિક રકમ ૫/૭/૧૯૯૬ થી ૩૦/૯/૨૦૦૦ સુધીના સમયગાળા માટે જવાબદારી માટે ચૂકવવી પડશે.

૧૦. એવું જોવામાં આવે છે કે અપીલકર્તાએ ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અને તે ચુકવણી કરવા માટે આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા સમયને લંબાવવાના પ્રકાશમાં ૧૨/૧૦/૨૦૦૪ પર ₹૩૪,૯૯,૨૩૨.૮૭ જમા કરાવ્યા હતા.આ રકમમાંથી, ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ સંબંધિત સમયગાળા માટે દર વર્ષે ₹૫ લાખના દરે બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રની રોયલ્ટીનું વિતરણ કરશે અને બાકીની રકમ અપીલકર્તાને પરત કરશે.જો જમા કરાયેલી રકમ પર કોઈ વ્યાજ મળ્યું હોય, તો દર વર્ષે ૫ લાખ રૂપિયાની રકમ પરનું વ્યાજ પણ પ્રતિવાદી બેંકને વહેંચવામાં આવશે.અપીલકર્તાએ ૩૦/૯/૨૦૦૦ પર મુદતની સમાપ્તિ પર પરિસરનું સમર્પણ કર્યું હોવાથી, ઉપરોક્ત ગોઠવણ બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રના કહેવા પર પ્રાપ્તકર્તાની નિમણૂક પર

અદાલત દ્વારા લાદવામાં આવેલી અપીલકર્તાની જવાબદારીનો અંત લાવશે. વ્યાજ સાથે બાકીની રકમ, જો કોઈ હોય તો, અપીલકર્તાને પરત કરવામાં આવશે.

૧૧. આમ આ અદાલતમાં પક્ષકારોને તેમના સંબંધિત ખર્ચ સહન કરવાના નિર્દેશ સાથે મર્યાદિત હદ સુધી ઉપરની અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે.

આંશિક રીતે અપીલની મંજૂરી છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.